

ת"פ 20336/05/18 - מדינת ישראל נגד יוסף מתתיהו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20336-05-18 מדינת ישראל נ' מתתיהו
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נעמה ישראל נגד יוסף מתתיהו
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד מחמוד רבאח

הכרעת דין

כללי

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי הנתען בכתב האישום, המתלונן, יליד שנת 2001, עבד בהפעלת "חדר בריחה" ברחוב האומן 22 בירושלים. ביום 20.12.17, סמוך לשעה 20:08, הגיע הנאשם עם משפחתו לחדר הבריחה, על מנת לקחת חלק באטרקציה המופעלת במקום. בין הנאשם למפעילי החדר התעורר ויכוח על טיבם של הכרטיסים עמם הגיע הנאשם ועל סירוב המפעילים להכניס את הנאשם ומשפחתו לחדר. על רקע ויכוח זה, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהיכה אותו בפניו.
- בתשובתו לאישום, הנאשם הודה בכך שנכח במקום בזמן המתואר בכתב האישום ואישר כי היה ויכוח מילולי בינו לבין אחד העובדים, אך טען כי לא תקף בשום שלב את העובד וכי לא אירע דבר מעבר לוויכוח מילולי בקשר לכרטיסים.
- מטעם המאשימה העידו המתלונן - יונתן, אחיו הצעיר - איתמר, שאף הוא עבד במקום במועד האירוע והוגשו הודעתו של הנאשם במשטרה, דו"ח פעולה של שוטר שהגיע למקום האירוע, תקליטור ובו סרטון מצלמת אבטחה שתיעדה את האירוע ומזכרים שכתבו החוקרים.
מטעם ההגנה העידו הנאשם, אשתו - דליה, ובנו- תום.

4. הראיה המרכזית ביחס לאירוע היא סרטון מצלמת אבטחה הכולל תמונה אך לא כולל שמע. בראשית הסרטון, שאורכו כארבע דקות, נראים הנאשם ובני משפחתו כשחלקם עומדים וחלקם יושבים בחדר ההמתנה של המקום, ותום, בנו של הנאשם, מתהלך ומשוחח בטלפון. סמוך למונה 1:18 של הסרטון, נראה הנאשם מתקרב למתלונן ומדבר עמו תוך הנפת ידיו באוויר בצורה מאיימת. מיד לאחר מכן הנאשם מסתובב, מתקרב לבנו ומנסה לחטוף לו בכח את הטלפון מהיד. הבן מוריד את ידיו של הנאשם, דוחף אותו וממשיך לשוחח בטלפון. בשלב זה הנאשם, אשר עמד רחוק יחסית מהמתלונן, פונה אליו ואומר לו דבר מה תוך הנפת יד בתנועה מאיימת. אשתו של הנאשם נראית אוחזת בידו ומנסה להרגיעו. הוא אומר דבר מה נוסף למתלונן ובמונה 2:03 נראה עוזב את החדר. בנו של הנאשם נראה מוסר את מכשיר הטלפון למתלונן, ותוך שניות ספורות יתר בני משפחת הנאשם נראים אף הם יוצאים מן החדר. עם צאתם המתלונן נראה מתקרב לדלת החדר. בשלב זה, במונה 2:18 הנאשם נראה נכנס בחזרה לתוך החדר ועמו בנו ובן הזוג של בתו. הוא מדבר עם המתלונן, בנו של הנאשם נראה מנסה למשוך את הנאשם אל מחוץ למקום, אך הנאשם מוריד שוב ושוב את ידיו של הבן ממנו. במונה 2:55 הנאשם נראה מתקרב במהירות אל עבר המתלונן ומניף את ידו השמאלית לעברו. בסרטון לא ניתן להבחין האם היד פגעה במתלונן, שכן בן הזוג של בתו של הנאשם עומד בסמוך אליהם, באופן המסתיר את היד של הנאשם ואת חלק מגופו של המתלונן מהמצלמה. מיד לאחר הושטת היד, בנו של הנאשם נראה תופס אותו במהירות ומצמיד אותו לקיר וגם יתר בני משפחתו אוחזים בו ומוציאים אותו מן החדר. המתלונן מוציא מכשיר טלפון מכיסו ונראה מחייג. בן הזוג של בתו של הנאשם משוחח עם המתלונן עוד רגעים ספורים ולאחר מכן יוצא גם הוא מן החדר והמתלונן סוגר את הדלת.

אחיו של המתלונן, איתמר, אינו נראה בסרטון. במהלך העדויות נטען על ידו ועל ידי המתלונן, כי הוא ישב בצד במקום שבו יכול היה לראות את המתרחש, אך לא נקלט בעין המצלמה.

5. המתלונן, יונתן, שהיה כבן 17 בעת מתן העדות, תיאר כי במועד האירוע עבד בחדר הבריחה ולמקום הגיעו הנאשם ומשפחתו והתעורר עמם ויכוח בנוגע לשימוש בשוברי כניסה שרכשו למקום. במהלך הוויכוח הוא אמר להם כי אין לו סמכות להחליט, ואחד מהם, אשר אין מחלוקת שהוא הנאשם, התקרב אליו מאוד וצעק עליו. הוא לא הגיב ופחד, ומתוך כך השתתק. בני המשפחה ביקשו לדבר בטלפון עם הבוס שלו, הוויכוח נמשך, ובשלב מסוים המשפחה עזבה את המקום. תוך כדי שעזבו הוא התקשר למנהל כדי לספר לו על המקרה ולפתע הם חזרו פנימה. הנאשם נכנס במעין ריצה ובני משפחתו אחריו, הנאשם היה עצבני מאוד, שלח יד מאוגרפת לכיוון פניו והיכה אותו בלחיו השמאלית. בני משפחתו משכו אותו אחורה והאירוע הסתיים. העד תיאר כי האירוע הפחיד אותו והותיר בו פחד לעבוד לבד עד היום. המתלונן התייחס לסרטון מצלמות האבטחה ונתן את פרשנותו למה שנראה בו. בחקירתו הנגדית הבהיר, כי אינו בטוח שכף ידו של הנאשם שהכתה אותו היתה מאוגרפת, אך הוא זוכר את ההרגשה בפניו כשל מכת אגרוף שכאבה לו מאוד. המתלונן הסביר כי בסרטון אינו נראה מחזיק את פניו או נרתע לאחור מיד לאחר שליחת היד מצד הנאשם, שכן ביקש ראשית להשתלט על המצב ורק לאחר מכן לטפל בכאב.

6. אחיו של המתלונן, איתמר, שהיה כבן 15 בעת מתן העדות, תיאר תיאור דומה, ולפיו במועד האירוע, הגיעה למקום קבוצת אנשים, שהתעורר עמה ויכוח על שוברי הכניסה שרכשו. הם החלו להתעצבן, צעקו וקיללו. הוא ואחיו אפשרו להם לדבר בטלפון עם אביהם, שהיה מנהל המקום והם הוסיפו לקלל. הנאשם לא הצליח לשלוט בעצמו, הוא התקרב ליונתן, אך בני משפחתו הצליחו לעצור אותו. בפעם השנייה שהתקרב אליו, הצליח לשלוח

אגרוף לעבר יונתן, בני משפחתו הצמידו אותו לקיר, הם קיללו והלכו. לדבריו, ישב במרחק מטרים ספורים מהם ואחרי שהנאשם ומשפחתו עזבו, הם נעלו את הדלת והתקשרו למשטרה ולאביהם וסיפרו על המקרה. איתמר עמד על כך שראה את ידו של הנאשם פוגעת בפניו של אחיו בשל זווית הישיבה שלו, אך הוסיף כי אינו זוכר באיזה צד של הפנים פגע הנאשם והאם כף ידו הייתה פרוסה או מאוגרפת.

7. בהודעתו במשטרה מיום 7.2.18, כחודש וחצי לאחר האירוע, אמר הנאשם כי לא תקף את המתלונן, אך הודה כי הוא ומשפחתו הרימו את הקול וצעקו, בצדק - על פי טענתו. לדבריו, הגעתם תואמה מראש ואושר להם מראש להשתמש בשוברים שרכשו, אך כשהגיעו למקום המתלונן לא אפשר להם זאת. בנו ביקש לדבר עם בעל המקום, שגם הוא אמר לו כי לא ניתן להשתמש בשוברים. הוא עצמו ביקש לשוחח עם הבעלים, אך המתלונן לא היה מעוניין לאפשר לו לדבר איתו. הוא ביקש ממנו את מספר הטלפון והמתלונן סירב לתת ועל כן עזבו את המקום. הנאשם הכחיש כי היה מגע פיזי כלשהו בינו לבין המתלונן והוסיף שכל שאירע הוא שביקש ממנו את הטלפון של הבעלים, אך בנו אמר לו להניח לכך וכי הוא יטפל בזה. לדבריו, המתלונן אמר לו שהוא יזמין משטרה לאחר שביקש ממנו את הטלפון. הנאשם נשאל מדוע היה צורך להפריד בינו לבין המתלונן ואמר כי הוא ביקש את מספר הטלפון של הבעלים ועל כן בנו הזיז אותו אחורה ואמר לו שהוא יטפל בזה. הנאשם הכחיש כי התקרב למתלונן כדי לתקוף אותו, אמר שהיה זה כדי לביקש ממנו את הטלפון והכחיש שוב ושוב כי היכה את המתלונן. גם לאחר שהוצג לו סרטון מצלמות האבטחה, אמר הנאשם כי רואים שהוא צועק "ומדבר עם הידיים", מאחר והיה עצבני וכעוס. הנאשם שלל את הטענה כי בנו הפריד בינו לבין המתלונן וטען כי בנו תפס אותו מאחר והיה עצבני ועל מנת שיירגע וכדי שלא תפגע בריאותו. הנאשם שלל את הטענה כי בסרטון הוא נראה מושיט יד לעבר המתלונן, טען שלא הייתה לו כל כוונה לתקוף אותו וכי העובדה שהמתלונן נראה זז לאחור, אינה כתוצאה ממכה שקיבל. הנאשם תיאר כי היה עצבני כתוצאה מהיחס המזלזל מצד מפעילי המקום ומהעובדה שאיימו עליו כי תוזמן משטרה רק בשל כך שביקש את מספר הטלפון של הבעלים.

8. בעדותו במשפט שב הנאשם ותיאר את הוויכוח עם המתלונן על רקע השימוש בשוברים, אמר כי האירוע יצא משליטה, היו במקום צעקות, הוא רצה לדבר עם הבעלים, אך המתלונן סירב לאפשר לו לעשות כן. הוא עזב את המקום ואינו יודע מה גרם לו לחזור פנימה. על פי טבעו הוא נוהג "לדבר עם הידיים", טען שהתעצבן, כעס וייתכן כי דיבר בצורה שאינה הולמת מקום ציבורי, אך הכחיש כי היכה את המתלונן. לדבריו, בנו החזיק אותו ולקח אותו הצידה כדי שיירגע. כאשר הוצג לו הסרטון, אמר הנאשם כי התקרב למתלונן כדי שייתן לו את מספר הטלפון של הבוס מאחר ורצה לדבר איתו.

9. דליה, אשתו של הנאשם, תיארה כי לאחר שאירע הוויכוח, בני המשפחה יצאו מהמקום ואולם המתלונן אמר דבר מה שגרם להם לשוב ולהיכנס פנימה והוויכוח התלהט. על פי טענתה הנאשם צעק והיה עצבני, אך בנה, תום, ובן הזוג של בתה חצצו בינו לבין המתלונן והיא לא ראתה שהיה מגע כלשהו בין הנאשם לבין המתלונן. בחקירתה הנגדית הבהירה כי גם כשעמדה מחוץ לחדר בזמן הוויכוח, הצליחה לראות מזווית עינה את הנאשם, את בנה ואת החברה של בתה, אך את המתלונן לא יכולה הייתה לראות.

10. תום, בנו של הנאשם, תיאר בעדותו כי הגם שתיאם מראש הגעת משפחתו לחדר הבריחה תוך ציון העובדה כי בידם

שוברים, שהשימוש בהם אושר. כשהגיעו למקום המתלונן סירב לכבד את השוברים. הוא ביקש לשוחח עם מנהל המקום והמפעיל נתן לו לשוחח עמו בטלפון. בעל המקום דיבר בזלזול וגם המפעיל דיבר בזלזול וסירב לתת לו את מספר הטלפון של המנהל כדי שיוכל לשוחח עמו ממכשיר הטלפון שלו. תום טען שהמתלונן העיר הערות מתגרות ו"עקץ" אותם, אך הוא לא זכר לומר מה בדיוק אמר ומה היו טיבן של ההערות. שני הצדדים צעקו והתלהמו וכשהטונים עלו, הוא אמר לאביו שאין מה לעשות במקום והם עזבו את החדר. לדבריו, השלב בסרטון שבו הוא נראה כמי שאוחז את אביו כדי שלא יתקרב למתלונן היה כאשר ביקש למשוך את אביו לצאת החוצה, ובשלב מסוים נדחף קדימה. תום שלל כי הנאשם שלח יד לכיוון המתלונן.

דין והכרעה

11. התרשמתי כי המתלונן תיאר את שחוה ולא מצאתי סיבה לפקפק בעדותו, העולה בקנה אחד עם הנראה בסרטון מצלמות האבטחה שמחזק אותה. הגם שהתייחסותו של יונתן לאביו כאל "הבוס" ואל אחיו כאל "העובד הנוסף" מעלה תמיהה, שהרי בתיאור טבעי של הדברים מתבקש שיכנה אותם "אבי" ו"אחי", לא סברתי כי יש בכך כדי לפגוע במהימנותו. התרשמתי כי השימוש במונחים לא טבעיים אלה נבע מגילו הצעיר ומרצונו לזכות בהתייחסות רצינית של בית משפט ויתר הנוכחים.

לא מצאתי עילה לפקפק גם בעדותו של איתמר, המשתלבת בעדותו של יונתן ובנראה בסרטון.

12. הגם שבסרטון מצלמות האבטחה רגע המפגש בין ידו המונפת בחוזקה ובפתאומיות של הנאשם לבין פניו של המתלונן אינו נראה, ניתן להסיק את התקיימותו מתוך יתר הראיות- ראשית, מתוך עדותם של יונתן ואיתמר, ושנית מתוך התנהלותו הכללית של הנאשם כפי שניתן לצפות בה בסרטון. גרסתו של הנאשם, וגם גרסתם של יתר עדי ההגנה, לא עוררה ספק במסקנה זו.

13. במהלך עדותו של הנאשם ניתן היה להבחין, אמנם, כי הוא נוטה להשתמש בידיו תוך כדי דיבור, ואולם יש פער ממשי בין האופן שבו עשה שימוש בידיו תוך כדי עדות רגועה, יחסית, לבין האופן שבו התנהג במהלך האירוע כפי שנראה בסרטון. התנהלותו המתלהמת במהלך האירוע נראית היטב, חרף העובדה שהסרטון נעדר פס קול, והיא עומדת בסתירה מוחלטת להתנהלותו המאופקת, יחסית, של המתלונן, אשר ניתן להתרשם גם ממנה אף ללא פס קול.

14. לא ניתן לקבל את גרסתו של הנאשם, לפיה כל שניסה לעשות כשהתקרב במהירות לעבר המתלונן והניף את ידו לעברו הוא לקבל את מספר הטלפון של בעל המקום.

ראשית, מספר טלפון אינו חפץ שניתן לחטוף אותו מידי של אחר, ודוק - הנאשם חזר גם בגרסתו בהודעה המשטרית (ת/1 שורה 60 וכן שורה 87) וגם בעדותו בבית המשפט (עמ' 14 שורה 30) כי הוא רצה את מספר הטלפון (להבדיל ממכשיר הטלפון עצמו).

שנית, גם אם ניתן היה לטעון כי הוא ביקש לחטוף את מכשיר הטלפון מידי של המתלונן, הרי שצפייה בסרטון מלמדת,

כי באותו שלב, המתלונן כלל לא אחז במכשיר הטלפון בידו. במונה 2:00 ניתן להבחין בכך שתום החזיר את מכשיר הטלפון לידי של המתלונן, יונתן החזיק במכשיר בידו למשך מספר שניות, ובמונה 2:04 ניתן לראות כי הוא הכניס את מכשיר הטלפון לכיסו. בשלב זה הנאשם כבר היה מחוץ לחדר ולכן כשחזר, כלל לא יכול היה לדעת שהטלפון הוחזר למתלונן ונמצא בכיסו, וממילא אין בסיס לטענה כי ניסה לחטוף ממנו את המכשיר.

15. זאת ועוד, ניתן להבחין בסרטון בכך שמיד לאחר שהנאשם התקרב אל המתלונן והניף את ידו לכיוונו, המתלונן נרתע מעט לאחור. אכן, לאחר אותה הנפת יד, המתלונן לא נפל ואף לא אחז בלחיו או בפניו בעויות כאב, ואולם ניתן להבחין בכך שהוא זז לאחור באופן המתיישב עם קיומו של מגע פיזי פתאומי ואלים בין השניים. בהקשר זה, גרסתו של המתלונן בדבר הניסיון להימנע מהפגנת הבהלה שאחזה בו לנוכח מעשיהם של הנאשם ומשפחתו ולהראות שליטה במצב, בין היתר, בדרך של תגובה אדישה למכה שספג, מקובלת עלי.

16. חיזוק נוסף למסקנה זו עולה מתוך צפייה בהתנהלותו של תום. ניתן לראות כי לאורך האירוע כאשר הנאשם צעק תוך כדי הנפת ידיו והתלהם, תום ניסה להרגיעו בדרך של לטיפות או משיכות קלות של ידיו של הנאשם או החזקתן. מנגד, באותו חלק של האירוע שאליו מתייחס האישום, מיד לאחר שהנאשם התקרב אל המתלונן והניף את ידו, תום זינק לעבר הנאשם והדף אותו בכח לקיר. התנהלות זו יש בה כדי לתמוך במסקנה שבאותו רגע אירע דבר חריג, אשר תום חש כי יש לנקוט בשלו במעשה קיצוני, כדי לרסן את אביו.

17. אמנם תום לא סבר כי מעשיו באותו שלב היו חריגים, ואולם עדותו לא עוררה אמון. בלטה העובדה כי כשהתבקש לספר באופן חופשי את שאירע, השמיט את האירוע המרכזי שבו נראה הנאשם בסרטון מתקרב לעבר המתלונן ומניף את ידו. כשנשאל על כך מפורשות תשובותיו היו מתחמקות. הוא התבקש להסביר מה גרם לכך שנדחף אחורה והשיב "שום דבר", משל לא הבין את השאלה, וניכר כי הוא ניסה להמעיט ולצמצם בהתנהלותו של אביו.

במהלך חקירתו הנגדית של תום נטען על ידי המאשימה כי הוא הוסיף בעדותו במשפט פרטים על התנהלות המתלונן שלא נמסרו בהודעתו במשטרה, אך הודעתו לא הוגשה ולא ניתן לדעת האם אמנם כך הם פני הדברים. מכל מקום מצפייה בסרטון, אף ללא שמע, לא ניתן לומר כי התנהלותו של המתלונן היא כשל מי שצועק ומתלהם.

18. בניגוד לנטען על ידי הנאשם, ידו המונפת אינה מכוונת כלפי מטה, וכיוון הנפת היד מתיישב דווקא עם גרסת המתלונן ביחס למכה שספג בפניו.

19. אשתו של הנאשם לא ראתה את המתלונן בזמן הנפת היד של הנאשם ולכן עדותה היא כמעט חסרת משקל לצורך הכרעה בעובדות המצויות במחלוקת. על רקע זה, בולטת בחסרונה דווקא עדותו של בן הזוג של בתו של הנאשם, אשר משום מה לא נקרא להעיד, הגם שהוא נכח בסמיכות רבה לנאשם ולמתלונן בעת הנפת היד, וודאי ראה את שאירע. הימנעות ההגנה מלהזמין לעדות עומדת לחובת הנאשם ויש בה כדי לחזק את ראיות התביעה.

20. לנוכח האמור לעיל, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם הכה את המתלונן בפניו, ולפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירת תקיפה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ט, 10 יולי 2019, במעמד הצדדים